

Folklor in romantika sta eno, urejeno okolje pa — v našem primeru, seveda — čisto drugo. Če bi kozolec na naši sliki res radi obdržali sredi mesta, potem skrbimo zanj in ga obnovimo, sicer pa krampe v roke, da bo mir...

Po ustavi ima vsak državljan pravico do žeje. Prav. Torej so upravičeni do žeje tudi vozniki težkih gradbenih strojev? So. Tudi tisti, ki grebejo novo Celovško? Tudi tisti. No, torej, občani, kaj se potlej razburjate, če ti prihrumi takale mrcina po čisti asfaltirani Sojerjevi, jo po dolgem in počez oblati ter priparkira ob Mercatorjev bife. Kljub zjamčeni pravici do žeje bi predlagali milici, da se za te sprehode gradbincev temeljiteje pozanima... Krajanom pa le tolažba: naj bodo veseli, da železniška proga ni preveč blizu. Vrag ve, kdaj se bo tudi kakšen strojevodja odpravil v bife kar — z lokomotivo...

Stolpnice, ki so v ospredju in ozadju naše slike, so sestavljene ob ulici Na jami. Pristojni se že dolgo kregajo, kako je s tem imenom. Eni trdijo, da je do teh jam v imenu prišlo zaradi vseh številnih pack, ki mečejo smeti skozi okna ter jih zlagajo ročno ob stolpnicah ter nastajajo v kupih smeti grde jame, drugi pa prisegajo, da je bilo Na jami že prej, da pa so to packe preveč dobesedno razumele in menile, da morajo biti to gnojne jame...

FOTO KRONIKA

Da ena lastovka še ne prinese pomladi, je skoraj zatrdno dokazano. Tega pa, da ena mella še ne prinese čistoče v našo Šiško, dokazovati sploh ni treba, saj se lahko le malce ozremo naokrog. Smola je samo v tem, da tisti prvi lastovki kmalu sledijo še cele jate, naša mella na sliki, ki jo poklicno vihti Antun Šipraga, je pa navadno jako, jako osamljena...

Nova Celovška je najlepša Celovška, kar smo jih kdaj imeli. Ima pa nekaj majčkenih napak, kakršna je, recimo, tale na sliki. Vozijo ti tako veliki močni tovornjaki z močnimi in osveščeni šoferji po šentviški stari Celovski, si zaželijo malce nove Celovške ter se pri tem kajpak ne zmenijo dosti za zelenico, ki je vmes. Rezultati, za katere se že zanimajo na inštitutu za oranje in rigolanje, so na sliki. Žal pa se za tiste močne in osveščene voznike v močnih kamionih še nihče ne zanima...

Na Djakovičevi 27 in 29 so imeli njega dni smetnjake v smetarnici, kot se pač spodobi, toda se je iz kamrice širil ogaben smrad, ker so državljani metali smeti kar vseppek — kar se sploh ne spodobi. Nato so smetnjake preselili pod lipo pred blokom in ta ukrep se je zdel stanovalcem v sosednjem bloku tako presunljivo praktičen, da so brž prinesli še oni svoje kante ter malo vanje, malo ob kante začeli zlagati vse kar ne sme smrdeti pred lastnim pragom. Če smrdi vsaj nekaj korakov stran, je seveda stvar že čisto drugačna...

Tu in tam se zgodi, da je naša bela Šiška za hip ali dva kar preveč lepa in urejena, tako da to nekatere že kar preveč draži. V te namene, namreč za zdravilo proti takšnemu draženju, so vedno pripravljeni priskočiti na pomoč najrazličnejši komunalci, ki že v načelu ne trpijo cest ter jih krasno imenitno prekopavajo, zakopavajo in tako naprej. Ker si morajo svoj trud poltelj tudi zaračunati in da si zapomnijo, kje vse so kopali, pustijo kajpak jarke le napol zasute in neasfaltirane, tako da jih res ni težko prešteti...

Glasilno »Javna tribuna« izhaja od leta 1964 namesto Občinskih razgledov, ki jih je leta 1961 začel izdajati občinski odbor SZDL Ljubljana-Šiška — Izdajateljski svet: Janez Elihan, Stanko Hvale (predsednik), Majda Lenič, Vinko Mihelič, Miloš Mikolič, Sava Mrevlje, Anita Ogulin, Drago Primo, Tomaž Šavnik, Zlatko Šetinc, Ivo Zorčič, Kristina Zupančič — Ureja uredniški odbor: Branko Jakovljevič, Franc Kmetič, Miloš Mikolič (predsednik), Stanislav Novak, Bojan Plešec, Franc Rozman, Zlatko Šetinc, Mario L. Vilhar — Naslov: »Javna tribuna«, 61000 Ljubljana, Trg prekomorskih brigad 1, soba 422, telefon 555-021, int. 280 — Tisk »Aero«, TOZD grafika, Celje — Po mnenju sekretariata za informacije izvršnega sveta SRS št. 421/72 z dne 7. 2. 1974 je Javna tribuna oproščena prometnega davka.